ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ
ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ἐν Ἀθήναις τῇ 28 Ἰανουαρίου **1937** | ΤΕΥΧΟΣ ΠΡΩΤΟΝ | *Ἀριθμὸς φύλλου* **26**

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Ἀναγκαστικοὶ Νόμοι

Α.Ν. 452. Περὶ ἀκυρώσεως τοῦ 24)11)30 Προεδρικοῦ Διατάγματος «περὶ ἀπαλλοτριώσεως ἐκτάσεως 269 στρεμμάτων ἐν Γουδὶ καὶ παρὰ τὴν θέσιν «Τσακὸ» ἀνήκουσαν εἰς τὴν Ἀνώνυμον Ἑταιρείαν Ἀγροπόλεων «Χολαργὸς».... 1

Α. Ν. 455. Περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τοῦ Κώδικος φορολογίας καθαρῶν προσόδων.... 2

Διατάγματα

Περὶ ἱδρύσεως Ἐνορίας ἐν τῇ Κοινότητι Ἑλληνικοῦ Ἀττικῆς. 3

Περὶ τῆς Δημενικῆς φορολογίας Σύρου.... 4

Περὶ ἀναγκαστικῆς ἀπαλλοτριώσεως γηπέδου πρὸς ἵδρυσιν Νεκροταφείου τῆς Κοινότητος Βαλημιτίκων Πατρῶν.... .. 5

Περὶ καθορισμοῦ ὑποχρεωτικῆς ἰσχύος τοῦ Διατάγματος τῶν στολῶν τῶν Ἀξιωματικῶν τοῦ κατὰ Γῆν Στρατοῦ καὶ Χωροφυλακῆς.... 6

Περὶ τρόπου ἐκτιμήσεως τῶν ἐξ ἐπιτάξεως πλοίων ἀπαιτήσεων κατὰ τοῦ Δημοσίου.... 7

ΑΝΑΓΚΑΣΤΙΚΟΙ ΝΟΜΟΙ

(1)

Ἀναγκαστ. Νόμος ὑπ' ἀριθ. 452. 1937

Περὶ ἀκυρώσεως τοῦ ἀπὸ 24)11)30 Προεδρικοῦ Διατάγματος «περὶ ἀπαλλοτριώσεως ἐκτάσεως 269 στρεμμάτων ἐν Γουδὶ καὶ παρὰ τὴν θέσιν «Τσακὸ» ἀνήκουσαν εἰς τὴν Ἀνώνυμον Ἑταιρείαν Ἀγροπόλεων «Χολαργός» ».

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Β'
ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Προτάσει τοῦ Ἡμετέρου Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν.

Ἄρθρον μόνον.

Ἀκυροῦται καὶ θεωρεῖται οὐδεμίαν παραγαγὸν ἔννομον συνέπειαν τὸ ἀπὸ 24 Νοεμβρίου 1930 Προεδρικὸν Διάταγμα «περὶ ἀπαλλοτριώσεως χώρων διὰ στρατιωτικὰς ἀνάγκας» εἰς τὴν περιοχὴν «Γουδὶ» ἐν Ἀθήναις, δημοσιευθὲν εἰς τὸ ὑπ' ἀριθ. 394 τῆς 17 Δεκεμβρίου 1930 φύλλον τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως (Τεῦχος Α'), καθ' ὅσον ἀφορᾷ μόνον τὴν ἐν αὐτῷ περιλαμβανομένην ἀπαλλοτρίωσιν ἐκτάσεως 1269 περίπου στρεμμάτων ἐν «Γουδὶ» Ἀθηνῶν καὶ παρὰ τὴν θέσιν «Τσακὸ» ἀνηκούσης εἰς τὴν Ἀνώνυμον Ἑταιρείαν Ἀγροπόλεων «Χολαργὸς», ὡς αὕτη λεπτομερῶς ἐμφαίνηται εἰς τὰ παρὰ τῷ Ὑπουργείῳ τῶν Στρατιωτικῶν κατατεθειμένα ἀπὸ 8 καὶ 10 Μαΐου 1930 κτηματολογικὰ διαγράμματα καὶ περὶ ἧς τὸ ὑπ' ἀριθ. 1002 τῆς 10 Φεβρουαρίου 1932 συμβόλαιον τοῦ συμβολαιογράφου Ἀθηνῶν Α. Γρηγοροπούλου, ὡς μὴ τῆς ἐκτάσεως ταύτης καταληφθείσης μέχρι σήμερον ὑπὸ τοῦ Δημοσίου, οὐδὲ πληρούσης τοὺς ὅρους καὶ τὰς προϋποθέσεις, ὑφ' ἃς ἡ ἀπαλλοτρίωσις αὐτῆς συνετελέσθη, ἀκυρουμένης συγχρόνως καὶ τῆς διὰ τοῦ εἰρημένου συμβολαίου καὶ μεταγραφῆς τούτου γενομένης μεταβιβάσεως τῆς κυριότητας εἰς τὸ Δημόσιον.

Ἐκ τῆς ἀκυρώσεως τοῦ περὶ τῆς ὡς ἄνω ἀπαλλοτριώσεως Διατάγματος καὶ τῆς δι' αὐτοῦ γενομένης μεταβιβάσεως τῆς κυριότητος, οὐδὲν δικαίωμα ὑπὲρ τῆς καθ' ἧς ἡ ἀπαλλοτρίωσις ὡς ἄνω Ἑταιρείας γεννᾶται, ἀκυρουμένου καὶ μὴ συνεπαγομένου οὐδεμίαν ἔννομον συνέπειαν καὶ τοῦ ὑπ' ἀριθ. 1002 τῆς 10 Φεβρουαρίου 1932 συμβολαίου τοῦ συμβολαιογράφου Ἀθηνῶν Α. Γρηγοροπούλου, ὡς ἄνευ τῆς γνώμης τοῦ Ταμείου Ἐθνικῆς Ἀμύνης συναφθέντος, τοῦ Δημοσίου ὑποχρεουμένου μόνον νὰ καταβάλῃ εἰς τὴν ἀνωτέρω Ἑταιρείαν τὰ διὰ τὴν σύνταξιν τοῦ ἀκυρουμένου συμβολαίου καταβληθέντα παρ' αὐτῆς τέλη χαρτοσήμου, συμβολαιογραφικὰ δικαιώματα καὶ φόρον μεταβιβάσεως ἀκινήτων, ἀτόκως.

Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος ἄρχεται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεώς του εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 25 Ἰανουαρίου 1937.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Β'

Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον

Ὁ Πρόεδρος

Ι. ΜΕΤΑΞΑΣ

Τὰ Μέλη

Γ. ΛΟΓΟΘΕΤΗΣ, Ε. ΜΑΓΙΑΚΟΣ, Κ. ΓΕΩΡΚΑΚΟΠΟΥΛΟΣ, Π. ΡΕΔΙΑΔΗΣ, Α. ΧΑΤΖΗΚΥΡΙΑΚΟΣ, ΑΓΓ. ΟΙΚΟΝΟΜΟΥ, Α. ΚΟΡΙΖΗΣ, Γ. ΣΠΥΡΙΔΩΝΟΣ, Δ. ΔΗΜΗΤΡΑΤΟΣ, Κ. ΜΠΟΥΡΜΠΟΥΛΗΣ, Θ. ΝΙΚΟΛΟΥΔΗΣ, Κ. ΜΑΝΙΑΔΑΚΗΣ, Κ. ΝΙΚΟΛΟΠΟΥΛΟΣ, Γ. ΑΛΙΒΙΖΑΤΟΣ, Ν. ΠΑΠΑΔΗΜΑΣ, ΙΠ. ΠΑΠΑΒΑΣΙΛΕΙΟΥ, ΔΕΥΚΑΛΙΩΝ ΡΕΔΙΑΔΗΣ.

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 27 Ἰανουαρίου 1937.

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργὸς

Γ. ΛΟΓΟΘΕΤΗΣ

(2)

ΕΙΣΗΓΗΤΙΚΗ ΕΚΘΕΣΙΣ

ἐπὶ τοῦ Ἀναγκαστικοῦ Νόμου «περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τοῦ Κώδικος φορολογίας καθαρῶν προσόδων»

Πρὸς τὴν Αὐτοῦ Μεγαλειότητα τὸν Βασιλέα

Μεγαλειότατε,

Ἄρθρον 1. Κατὰ τὰς ἰσχυούσας διατάξεις τοῦ Κώδικος φορολογίας καθαρῶν προσόδων, ἡ ἐπὶ ἐξάμηνον τοὐλάχιστον ἐντὸς τοῦ προηγηθέντος οἰκονομικοῦ ἔτους διαμονὴ ἐν Ἑλλάδι

τοῦ φυσικοῦ προσώπου ἀποτελεῖ προϋπόθεσιν διὰ τὴν ὑπαγωγὴν τούτου εἰς τὸν συνθετικὸν συμπληρωματικὸν φόρον ἐπὶ τῆς ὁπωσδήποτε καὶ ὁπουδήποτε κτηθείσης συνολικῆς καθαρᾶς προσόδου αὐτοῦ. Κατὰ εἰδικὴν δὲ διάταξιν τοῦ αὐτοῦ Κώδικος θεωρεῖται διαμείνας ἐν Ἑλλάδι καὶ πᾶς ὅστις, ἔστω καὶ τὴν κατοικίαν αὐτοῦ ἔχων ἐν ἀλλοδαπῇ, οὐχ' ἧττον διετήρησεν εἰς τὴν διάθεσίν του, πρὸς διαμονὴν καθ' ὅλην τὴν περίοδον ἢ ἐπὶ χρονικὰ διαστήματα μὴ συναπτὰ μὲν ἀλλὰ τῶν ὁποίων τὸ ἄθροισμα ἰσοῦται πρὸς τὴν ἔκτασιν τῆς ὑπὸ τοῦ νόμου καθοριζομένης περιόδου τοῦ ἑξαμήνου, ἓν ἢ περισσότερα ἐνδιαιτήματα εἴτε ἐν οἴκῳ ἰδιοκτήτῳ εἴτε καὶ ἐν ἀλλοτρίῳ, ἀνεξαρτήτως δὲ ἐὰν διέτριψε διαρκῶς ἢ μὴ ἐν Ἑλλάδι.

Συνεπείᾳ τῆς διατάξεως ταύτης δημιουργεῖται φορολογικὴ ὑποχρέωσις εἰς τὸν συνθετικὸν φόρον καὶ μάλιστα ἐπὶ πάσης τῆς ὁπωσδήποτε καὶ ὁπουδήποτε κτηθείσης προσόδου αὐτῶν διὰ πάντας τοὺς ὁμογενεῖς, ἰδίᾳ τοὺς ἐν Αἰγύπτῳ κατοικοῦντας, οἵτινες, ἐπιθυμοῦντες νὰ διαμένωσιν ἐν Ἑλλάδι πλέον τοῦ ἑξαμήνου δυσχεραίνονται νὰ ἐκπληρώσωσι τὴν ἐπιθυμίαν των ταύτην ἐκ τῆς ἐν λόγῳ φορολογικῆς ἐπιβαρύνσεως, ἣν ἄλλως θεωροῦσι καὶ ἄδικον λαμβανομένου ὑπ' ὄψιν ὅτι διὰ τὴν Αἰγύπτῳ κτωμένην πρόσοδον αὐτῶν καταβάλλουσιν ἐκεῖ τὸν προσήκοντα φόρον.

Προτιθέμενοι νὰ διευκολύνωμεν τὴν ὅσον τὸ δυνατὸν ἐπὶ μακρότερον χρονικὸν διάστημα διαμονὴν ἐν Ἑλλάδι τῶν ἐν Αἰγύπτῳ κατοικούντων ὁμογενῶν, καὶ διὰ νὰ ἱκανοποιήσωμεν τὴν ἐπιθυμίαν των, ἀλλὰ καὶ διότι οὗτοι διαφοροτρόπως πολλὰ συνεισφέρουσιν εἰς τὴν Πατρίδα, ἐθεωρήσαμεν σκόπιμον ἀλλὰ καὶ δικαίαν τὴν μεταρρύθμισιν τῶν σχετικῶν φορολογικῶν διατάξεων τοῦ Κώδικος φορολογίας καθαρῶν προσόδων, ὥστε ἐφεξῆς ἡ ἐκ τοῦ συνθετικοῦ φόρου τῶν ὁμογενῶν τῆς Αἰγύπτου τῶν διαμενόντων ἐν Ἑλλάδι πέραν τοῦ ἑξαμήνου ὑποχρέωσις νὰ περιορίζηται μόνον ἐπὶ τῶν προσόδων τῶν προκυπτουσῶν ἐν Ἑλλάδι.

Ἄ ρ θ ρ ο ν 2. Ἡ Κυβέρνησις, ἀκολουθοῦσα τὴν πολιτικὴν τῆς καταργήσεως ἢ τοῦ περιορισμοῦ εἰς τὰ ἐλάχιστα ὅρια τῶν διαφόρων ἀπαλλαγῶν ἐν τῇ φορολογίᾳ τῶν οἰκοδομῶν, προέβη διὰ τοῦ Ἀναγκαστικοῦ Νόμου 332 (ἄρθρον 5 παράγραφος 3) εἰς τὴν κατάργησιν τῆς ἀπαλλαγῆς τῶν βιομηχανοστασίων ἥτις, ἀρχικῶς θεσπισθεῖσα διὰ τὰ βιομηχανοστάσια τὰ ἐξυπηρετοῦντα τὴν μεγάλην βιομηχανίαν, εἶχεν ἐπεκταθῇ ἀπὸ τοῦ ἔτους 1932 ἐπὶ παντὸς βιομηχανοστασίου καὶ τῆς μικρᾶς ἔτι βιομηχανίας.

Ἐκ τῆς εἰδικωτέρας ὅμως μελέτης τοῦ ζητήματος, ἰδίᾳ προκειμένου περὶ μεγάλης βιομηχανίας, διεπιστώθη ὅτι, πλὴν τῶν δυσχερειῶν τὰς ὁποίας ἐμφανίζει ἡ ἐφαρμογὴ τῆς φορολογίας τῶν οἰκοδομῶν ἐπὶ τῶν βιομηχανοστασίων, δικαιότερον θὰ ἦτο ἡ πρόσοδος ἐκ βιομηχανοστασίων τῆς μεγάλης κυρίως βιομηχανίας νὰ μὴ διαχωρισθῇ κατὰ τὴν φορολογίαν ἀπὸ τοῦ βιομηχανικοῦ κέρδους τῶν ἐπιχειρήσεων, δεδομένου ὅτι τὸ ποσὸν τὸ διατιθέμενον διὰ τὴν ἵδρυσιν τῶν βιομηχανοστασίων δὲν εἶναι ἡ τιμὴμα τοῦ βιομηχανικοῦ κεφαλαίου.

Πρὸς τοῦτο, διὰ σχετικῶν διατάξεων διαληφθεισῶν εἰς τὸ ἄρθρον 2 τοῦ Ἀναγκαστικοῦ Νόμου, προέβημεν εἰς τὴν διαρρύθμισιν τοῦ ζητήματος ὅσον ἀφορᾷ τὰ βιομηχανοστάσια τὰ ἀνεγερθέντα εἰδικῶς διὰ τὴν λειτουργίαν μεγάλης βιομηχανίας, ἐπὶ τῇ βάσει τῶν ἀνωτέρω σκέψεων. Ἡ διαρρύθμισις ἐγένετο, τῶν διατάξεων διατυπωθεισῶν, ὡς αὗται εἶχον πρὸ τῆς τροποποιήσεως τῆς γενομένης διὰ τοῦ νόμου 5420. Κατὰ συνέπειαν, ἐφεξῆς θὰ ὑπόκηνται εἰς τὴν φορολογίαν τῶν οἰκοδομῶν μόνον τὰ οἰκοδομήματα τὰ χρησιμοποιούμενα ὡς βιομηχανοστάσια ὑπὸ τῆς μικρᾶς βιομηχανίας, τῆς πρώτης δηλώσεως ἐπιδοθησομένης, κατὰ ρητὴν διάταξιν τοῦ Νόμου, κατὰ τὸ οἰκονομικὸν ἔτος 1937—38 καὶ διὰ τὸ κτηθὲν κατὰ τὸ προηγούμενον οἰκονομικὸν ἔτος 1936—37 εἰσόδημα.

Δι' ἐκδοθησομένων Β. Διαταγμάτων θὰ καθορισθῶσι λεπτομερέστερον τὰ χαρακτηριστικὰ τῶν οἰκοδομημάτων τῶν χαρακτηριζομένων ὡς βιομηχανοστασίων μεγάλης βιομηχανίας.

Ἄ ρ θ ρ ο ν 3. Ἐν τῇ ἑρμηνείᾳ τῶν σχετικῶν διατάξεων τῶν ἀφορωσῶν εἰς τὴν φορολογίαν τῶν εἰσοδημάτων ἐκ γαιῶν, ἐγεννήθη τὸ ζήτημα ἐὰν ἡ συμφωνία, κατὰ τὴν ὁποίαν εἰς τὸν ἰδιοκτήτην τοῦ δάσους καταβάλλεται ὡς ἀντάλλαγμα τῆς παραχωρήσεως τῆς ἐκμεταλλεύσεως οὐχὶ μίσθωμα ἐκ τῶν προτέρων καθωρισμένον καὶ βέβαιον ἀλλὰ ποσοστὸν ἐκ τῆς δασικῆς παραγωγῆς, ὑπολογιζόμενον εἴτε κατὰ μονάδα βάρους, εἴτε κατὰ μονάδα ὄγκου ἐπὶ τῆς παραγωγῆς εἴτε κατὰ οἱανδήποτε ἄλλην ἀναλογίαν, συνιστᾷ φορολογικὴν ὑποχρέωσιν τοῦ ἰδιοκτήτου τοῦ δάσους ἐν τῇ Β' Κατηγορίᾳ τῶν καθαρῶν προσόδων.

Διὰ σχετικῆς διατάξεως ἐν τῷ ἄρθρῳ 3 ἀποσαφηνίζεται τὸ ζήτημα καθοριζομένου ὅτι ὄντως ὀφείλεται φόρος εἰσοδημάτων ἐκ γαιῶν, καθόσον αἱ τοιαῦται συμφωνίαι πρέπει εἰς τὰς συγκεκριμένας αὐτὰς περιπτώσεις νὰ θεωρηθῶσιν ὅτι ἀποτελοῦσι συμβάσεις μισθώσεως.

Ἄ ρ θ ρ ο ν 4. Ἐκ τῶν σοβαρωτέρων διαρρυθμίσεων τοῦ Ἀναγκαστικοῦ Νόμου 332 ὑπῆρξεν ἡ ἀφορῶσα εἰς τὴν φορολογίαν τῶν Ἀνωνύμων Ἑταιριῶν. Κατὰ ταύτην, ἀντὶ τῆς ἄχρι τότε ἰσχυούσης μόνης φορολογίας ἐπὶ τοῦ μερίσματος, ἐπεβλήθη καὶ φόρος ἐπὶ τοῦ ὑπολοίπου μὴ μεριζομένου κέρδους, κατὰ τὰς διατάξεις τῆς Δ' Κατηγορίας τῶν καθαρῶν προσόδων.

Τὸ εἰς τὴν φορολογίαν ταύτην ὑπαχθὲν μὴ μεριζόμενον κέρδος, ἐὰν μεταγενεστέρως ἤθελε διανεμηθῇ εἰς τοὺς μετόχους, θὰ ὑπήγετο καὶ εἰς τὴν φορολογίαν ἐπὶ τοῦ μερίσματος ἐπὶ ἀκεραίῳ τῷ συντελεστῇ δεδομένου ὅτι ἡ μὲν φορολογία τῆς Δ' Κατηγορίας ἐπιβάλλεται ἐπὶ τοῦ νομικοῦ προσώπου τῆς Ἑταιρίας, ἡ δὲ φορολογία ἐπὶ τοῦ μερίσματος ἐπιβάλλεται εἰς βάρος τοῦ λαμβάνοντος τοῦτο μετόχου. Ἐξαίρεσιν ὁ Ἀναγκαστικὸς Νόμος 332 διέλαβε μόνον κατὰ τὴν περίπτωσιν τῆς διαλύσεως τῆς Ἀνωνύμου Ἑταιρίας ὁρίσας ὅτι, ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ τῆς διαλύσεως, ἐὰν εἰς τὸν μέτοχον ἤθελον μερισθῇ καὶ κέρδη ὑποβληθέντα εἰς τὸν φόρον τῆς Δ' Κατηγορίας, ὁ φορολογικὸς συντελεστὴς διὰ τὰ κέρδη ταῦτα περιορίζεται εἰς τὴν διαφορὰν τὴν ὑφισταμένην μεταξὺ τῶν φορολογικῶν συντελεστῶν τῆς Γ' Κατηγορίας (φόρος κινητῶν ἀξιῶν) καὶ τῆς Δ' Κατηγορίας (φόρος ἐμπορικῶν καὶ βιομηχανικῶν ἐπιχειρήσεων).

Τὴν τοιαύτην ἐπιεικῆ κρίσιν ἐθεωρήσαμεν ὀρθὸν νὰ ἐπεκτείνωμεν καὶ ὁσάκις τὰ φορολογηθέντα ἤδη κέρδη τῆς Ἑταιρίας διανέμονται μεταγενεστέρως εἰς τοὺς μετόχους. Οὕτω, διὰ τῆς παραγράφου 2 τοῦ ἄρθρου 4 ἀντικαθίσταται ἡ σχετικὴ παράγρ. 6 τοῦ ἄρθρ. 14 τοῦ Κώδικος φορολογίας καθαρῶν προσόδων, ὡς αὕτη προσετέθη διὰ τοῦ ἄρθρου 8 τοῦ Ἀναγκαστικοῦ Νόμου 332, ὁρίζεται δὲ φορολογικὸς συντελεστὴς διὰ τὴν φορολογίαν τοῦ μερίσματος τῶν κερδῶν τῶν ὑπαχθέντων ἤδη εἰς τὴν φορολογίαν τῆς Δ'. Κατηγορίας, ἀνερχόμενος εἰς 4 ο)ο, ἤτοι ἴσος πρὸς τὴν διαφορὰν μεταξὺ τοῦ συντελεστοῦ τῆς φορολογίας μερισμάτων 19 ο)ο καὶ τοῦ συντελεστοῦ τῆς φορολογίας τῆς Δ' Κατηγορίας ἐπὶ τοῦ μὴ μεριζομένου κέρδους τῶν ἀνωνύμων Ἑταιριῶν 15 ο)ο, ὡς οὗτος καθορίζεται διὰ τοῦ ἄρθρου 6 τοῦ παρόντος Νόμου.

Ἄ ρ θ ρ ο ν 5. Διὰ τοῦ Νόμου 5076 τοῦ ἔτους 1931, ἐτέθησαν εἰδικαὶ διατάξεις ὅσον ἀφορᾷ τὰς Τραπέζας. Κατόπιν τῶν διατάξεων τούτων, ἀναγκαῖον ἦτο αἱ σχετικαὶ διατάξεις τοῦ Κώδικος φορολογίας καθαρῶν προσόδων, αἱ ἀφορῶσαι τὴν ἀπαλλαγὴν τῶν τόκων τῶν τραπεζικῶν ἐπιχειρήσεων, νὰ προσαρμοσθῶσιν εἰς τὰς ἐν λόγῳ εἰδικὰς διατάξεις «περὶ Τραπεζῶν».

Κατὰ ταῦτα, διερρυθμίσθησαν αἱ σχετικαὶ διατάξεις τῶν περιπτώσεων α' καὶ ζ' τῆς παραγράφου 1 τοῦ ἄρθρου 17 τοῦ Κώδικος, περιορισθείσης τῆς ἀπαλλαγῆς μόνον ἐπὶ τῶν τόκων τῶν καταθέσεων παρὰ ταῖς Τραπέζαις ὡς καὶ τῶν τόκων τῶν προκυπτόντων ὑπὲρ τῶν ἀλλοδαπῶν ἀνωνύμων Τραπεζικῶν Ἑταιριῶν.

Ἵνα δὲ μὴ εὑρεθῶσι πρὸ ἀποτόμου δυσχερείας αἱ Τραπεζικαὶ ἐκεῖναι ἐπιχειρήσεις, αἵτινες ἐφεξῆς μὴ θεωρούμεναι ὡς Τράπεζαι, κατὰ τὰς σχετικὰς διατάξεις τοῦ Νόμου 5076, πρὸς τὸν ὁποῖον προσαρμόζονται καὶ αἱ φορολογικαὶ διατάξεις, δὲν θὰ ἔχωσι τὴν ἀπαλλαγήν, δι' εἰδικῆς διατάξεως τοῦ Νόμου ὁρίζεται ὅτι αἱ νέαι τροποποιήσεις θὰ ἐφαρμοσθῶσιν ἐπὶ τῶν ληξιπροθέσμων καὶ ἀπαιτητῶν τόκων ἀπὸ 1 Ἰανουαρίου 1938, καὶ ἐφεξῆς, ἵνα οὕτω δοθῇ εἰς αὐτὰς ὁ ἀπαιτούμενος χρόνος πρὸς τακτοποίησιν καὶ ἐκκαθάρισιν τῶν λογαριασμῶν των.

Προσέτι δι' ἑτέρας διατάξεως τοῦ αὐτοῦ ἄρθρου 5 ἐπανεφέρθη ἐν ἰσχύϊ ἡ πρὸ τοῦ Νόμου 332 ἰσχύουσα καὶ δι' αὐτοῦ καταργηθεῖσα ἀπαλλακτικὴ διάταξις τῶν τόκων τῶν προκυπτόντων ὑπὲρ ἡμεδαπῶν ἀνωνύμων Ἑταιριῶν, διὰ τοὺς ὁποίους ὡρίσθη ὅτι ἐφεξῆς θὰ φορολογῶνται ὡς κέρδη τῆς Δ' Κατηγορίας, ὅπερ ὀρθόν, μετὰ τὴν ἐπιβολὴν τῆς φορολογίας τῆς Κατηγορίας ταύτης καὶ ἐπὶ τῶν ἡμεδαπῶν ἀνωνύμων Ἑταιριῶν.

Ἄρθρον 6. Διὰ τοῦ ἄρθρου 6 ὁ φορολογικὸς συντελεστὴς τῆς Δ' Κατηγορίας (κερδῶν ἐξ ἐμπορικῶν καὶ βιομηχανικῶν ἐπιχειρήσεων) ἐπὶ τῶν ἡμεδαπῶν ἀνωνύμων Ἑταιριῶν ὁρίζεται εἰς 15 ο)ο ἀντὶ τοῦ διὰ τοῦ Νόμου 332 (ἄρθρον 12 παράγραφος 4) ὁρισθέντος 14 ο)ο τοιούτου.

Ἡ κατὰ μίαν μονάδα αὔξησις τοῦ συντελεστοῦ εἶναι δεδικαιολογημένη, κατόπιν τῆς κατὰ τὰ ἀνωτέρω καθιερουμένης ἐφεξῆς ἀπαλλαγῆς τῶν βιομηχανοστασίων ἀπὸ τοῦ φόρου τῶν οἰκοδομῶν ὡς καὶ τῆς ἀπαλλαγῆς ἀπὸ τῆς φορολογίας τῆς γ' κλάσεως τῆς Γ' κατηγορίας τῶν ὑπὲρ τῶν ἡμεδαπῶν ἀνωνύμων Ἑταιριῶν προκυπτόντων τόκων.

Ἄρθρον 7. Ὡς εἶναι γνωστόν, κατὰ τὰς σχετικὰς διατάξεις τῆς παραγράφου 2 τοῦ ἄρθρου 19 τοῦ Κώδικος πρὸς ἐξεύρεσιν τοῦ καθαροῦ φορολογητέου κέρδους ἐκπίπτονται ἐκ τῶν ἀκαθαρίστων ἐσόδων τῆς ἐπιχειρήσεως καὶ αἱ δι' ὁριστικῶν ἐγγραφῶν γενόμεναι ἀποσβέσεις τῶν ἐπισφαλῶν ἀπαιτήσεών της. Τοὐτέστι διὰ τὴν ἔκπτωσιν ταύτην ὁ Νόμος θέτει δύο προϋποθέσεις, τὴν ὕπαρξιν ἐπισφαλοῦς ἀπαιτήσεως καὶ τὴν ἀπόσβεσιν αὐτῆς δι' ὁριστικῆς ἐγγραφῆς ἐν τοῖς βιβλίοις τοῦ ἐπιχειρηματίου. Ἡ διαπίστωσις ὅμως τῶν προϋποθέσεων τούτων ἀπαιτεῖ εἰδικωτέραν ἔρευναν παρὰ τῶν Φοροτεχνικῶν ὑπηρεσιῶν, ἥτις, προκειμένου περὶ τῶν Τραπεζῶν, ἐμφανίζει πολλὰς δυσχερείας καὶ δημιουργεῖ μείζονας ἐνοχλήσεις.

Ἐκ τῶν δεδομένων τῆς πείρας ὑπάρχουσιν ἕτερα κριτήρια, ἐπὶ τῇ βάσει τῶν ὁποίων θὰ ἠδύνατο νὰ καθορισθῶσιν ἐξωτερικῶς τὰ ποσοστὰ τῶν ἀποσβέσεων τῶν ἐπισφαλῶν ἀπαιτήσεων τῶν Τραπεζῶν, ἄνευ ἐσωτερικῆς ἐρεύνης ἑκάστης τῶν περιστώσεων.

Πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον, διὰ τοῦ ἄρθρου 7 παρέχεται ἐξουσιοδότησις ὅπως, προκειμένου περὶ τῶν Τραπεζῶν, καθορίζωνται καὶ ἕτεροι τρόποι ὑπολογισμοῦ τῶν ἀποσβέσεων τῶν ἐπισφαλῶν ἀπαιτήσεων αὐτῶν. Ὁ τοιοῦτος δὲ καθορισμὸς θὰ δύναται νὰ γίνῃ εἴτε διὰ πάσας τὰς Τραπέζας εἴτε διά τινας ἐξ αὐτῶν εἴτε καὶ κατὰ κατηγορίαν Τραπεζῶν.

Ἄρθρον 8. Ἡ περίπτωσις η' τῆς παραγράφου 2 τοῦ ἄρθρου 19 τοῦ Κώδικος φορολογίας καθαρῶν προσόδων ἀφορᾷ τὰ τῆς ἐκπτώσεως ἐκ τῶν ἀκαθαρίστων ἐσόδων τῆς ἐπιχειρήσεως τῶν προσόδων τῶν λοιπῶν Κατηγοριῶν, αἵτινες περιελήφθησαν ὑπὸ τοῦ φορολογουμένου εἰς τὰ ἔσοδα ταύτης.

Ἡ παλαιοτέρα διάταξις τῆς παραγράφου ταύτης οὐδεμίαν ἐποιεῖτο διάκρισιν μεταξὺ τῶν ἐπιχειρήσεων, ἐπιτρέπουσα τὴν ἔκπτωσιν ἐκ τῶν ἀκαθαρίστων ἐσόδων τῆς ἐπιχειρήσεως ὁλοκλήρου τοῦ εἰς ταῦτα περιλαμβανομένου ποσοῦ τῶν προσόδων τῶν λοιπῶν κατηγοριῶν.

Κατὰ τὴν ἀντικατάστασιν τῆς διατάξεως ταύτης, διὰ τῆς παραγράφου 2 τοῦ ἄρθρου 13 τοῦ Νόμου 332 καὶ δι' οὓς λόγους ἐν τῇ σχετικῇ Εἰσηγητικῇ Ἐκθέσει ἐπεξηγεῖται, ἐκρίθη ὅτι δὲν ἦτο ὀρθὴ ἡ ὁλικὴ ἔκπτωσις τῶν προσόδων τούτων τῶν λοιπῶν κατηγοριῶν, αἵτινες βαρύνονται δι' ἐξόδων περιλαμβανομένων εἰς τὰ γενικὰ ἔξοδα τῆς ἐπιχειρήσεως. Διὰ τοῦτο διὰ τῆς εἰρημένης νέας διατάξεως τοῦ Νόμου 332 περιωρίσθη τὸ ἐκπεστέον ποσόν, κατ' ἀποκοπήν, εἰς τὸ ἥμισυ, προκειμένου περὶ Τραπεζῶν, καὶ εἰς τὰ τρία τέταρτα προκειμένου περὶ τῶν λοιπῶν ἐπιχειρήσεων.

Ἐπειδὴ ἐκ μεταγενεστέρας ἐρεύνης τοῦ ζητήματος ἐκρίθη ὅτι, ἐκ λόγων ἐπιεικίας ἐπιβάλλετο ὅπως αἱ ἀναλογίαι αὗται τροποποιηθῶσιν ἐπὶ τὸ ἐπιεικέστερον ὑπὲρ τῶν ἐπιχειρήσεων, διελήφθη ἐν ἐν ἄρθρῳ 8 σχετικὴ διάταξις.

Ἄρθρον 9. Διὰ τοῦ ἄρθρου 19 τοῦ Νόμου 332 ἐλήφθη πρόνοια, περὶ συστάσεως εἰδικῆς Ἐπιτροπῆς διὰ τὴν ἐκδίκασιν τῶν ἐνστάσεων τῶν φορολογιῶν τῶν Ἀνωνύμων Ἑταιριῶν, παρεχούσης μείζονας ἐγγυήσεις λόγῳ τῆς σοβαρότητος τῶν ἐκδικαζομένων ὑποθέσεων, τόσον ἀπὸ ἀπόψεως ἀνακυπτόντων νομικῶν ζητημάτων ὅσον καὶ ἀπὸ τῆς ἀπόψεως τοῦ φορολογητέου ἀντικειμένου.

Ἐν εἰρμῷ πρὸς τὴν σκοπιμότητα ταύτην ἐν ἄρθρῳ 9 καθορίζεται ὅτι αἱ ἐφέσεις κατ' ἀποφάσεων τῆς ἐν λόγῳ Ἐπιτροπῆς τῶν ἐνστάσεων τῶν Ἀνωνύμων Ἑταιριῶν θὰ ἐκδικάζωνται, ἀνεξαρτήτως ποσοῦ, παρὰ τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου.

Ἄρθρον 10. Διὰ τοῦ ἄρθρου 10 συμπληροῦται καὶ ἀποσαφηνίζεται ἡ διὰ τῆς παραγράφου 2 τοῦ ἄρθρου 21 τοῦ νόμου 332 προστεθεῖσα εἰς τὴν παράγραφον 7 τοῦ ἄρθρου 42 τοῦ Κώδικος φορολογίας καθαρῶν προσόδων διάταξις ἡ ἀφορῶσα εἰς τὴν ὑποχρέωσιν τῶν Συμβολαιογράφων νὰ ἀποστέλλωσι πρὸς τοὺς ὑποθηκοφύλακας περιλήψεις τῶν ὑπ' αὐτῶν συνταχθέντων ἐξοφλητηρίων συμβολαίων ἐνυποθήκων δανείων. Εἰδικώτερον ἐπεξηγεῖται ὅτι ἡ ὑπὸ τοῦ φύλακος ὑποθηκῶν ἐπιφερομένη εἰς τὰ οἰκεῖα βιβλία σχετικὴ σημείωσις δὲν συνεπιφέρει τὴν αὐτοδικαίαν ἐξάλειψιν τῆς ἐγγεγραμμένης ὑποθήκης καὶ ὅτι διὰ τὴν ἐνέργειαν τῆς σημειώσεως ταύτης ὁ ὑποθηκοφύλαξ δὲν δικαιοῦται νὰ ἀξιώσῃ τὴν καταβολὴν δικαιώματός τινος.

Ἄρθρον 11. Διὰ τοῦ ἄρθρου 11 καθορίζεται, κατὰ σαφέστερον τρόπον, ὅτι αἱ διατάξεις τοῦ ἐδαφίου 5 τοῦ ἄρθρου 5 τοῦ νόμου 5117 περὶ φορολογίας ἐπιτηδεύματος, ὡς τὸ ἐδάφιον τοῦτο ἐτέθη κατ' ἀντικατάστασιν διὰ τοῦ ἄρθρου 23 τοῦ Ἀναγκαστικοῦ Νόμου 332, αἱ ἀφορῶσαι τὸν νέον τρόπον φορολογίας τῶν ἡμεδαπῶν Ἀνωνύμων ναυτιλιακῶν ἐπιχειρήσεων, ἰσχύουσιν ἀπὸ τοῦ οἰκονομικοῦ ἔτους 1936—37. Κατὰ ταῦτα, Ἀνώνυμος ἡμεδαπὴ ναυτιλιακὴ ἐπιχείρησις ἀπὸ τοῦ οἰκονομικοῦ ἔτους 1936—37 καὶ ἐφεξῆς θὰ φορολογῆται κατ' ἐξαίρεσιν τῶν γενικῶν διατάξεων περὶ φορολογίας Ἀνωνύμων Ἑταιριῶν, μόνον μὲ τὸν φόρον ἐπιτηδεύματος ὑπολογιζόμενον ἐπὶ τῇ βάσει τῶν κόρων, ἀπαλλασσομένη ἀπὸ τοῦ ἔτους τούτου τόσον τῆς φορολογίας τῆς Γ' Κατηγορίας (εἰσοδημάτων κινητῶν ἀξιῶν) ὅσον καὶ τοῦ φόρου τῆς Δ' Κατηγορίας (κερδῶν ἐξ ἐμπορικῶν καὶ βιομηχανικῶν ἐπιχειρήσεων).

Ἄρθρον 12. Διὰ τοῦ ἄρθρου τούτου, ἡ ἀπαλλαγὴ τῶν ἀναπήρων ὁπλιτῶν καθορίζεται παγία εἰς ποσὸν μέχρι 18.000 δραχ. ἐτησίου ἀκαθαρίστου εἰσοδήματος, ὅπερ δὲν φορολογεῖται ἐν πάσῃ περιπτώσει. Εἰς ἣν περίπτωσιν τὸ εἰσόδημα ὑπερβαίνει τὸ ποσὸν τῶν 18.000 δραχ. θὰ φορολογῆται μόνον ἡ ἐπὶ πλέον τοῦ ποσοῦ τούτου διαφορά.

Ἄρθρον 13. Διὰ τοῦ ἄρθρου τούτου, ἡ διὰ τοῦ ἄρθρου 43 τοῦ Ἀναγκαστικοῦ Νόμου 332 παρασχεθεῖσα διευκόλυνσις εἰς τοὺς πλοιοκτήτας, διὰ τὴν καταβολὴν τοῦ φόρου μισθωτῶν ὑπηρεσιῶν τῶν ἀξιωματικῶν φορτηγῶν πλοίων παλαιῶν οἰκονομικῶν ἐτῶν, ἐπεκτείνεται καὶ διὰ τοὺς καταβαλόντας τὸ ἓν τέταρτον τοῦ τοιούτου φόρου μέχρι τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος. Τοῦτο δὲ γίγνεται ἵνα περιληφθῶσι πάντες οἱ πλοιοκτῆται εἰς τὴν δοθεῖσαν διευκόλυνσιν.

Ἄ ρ θ ρ α 14 καὶ 15. Διὰ τῶν ἄρθρων τούτων διευκρινίζονται καὶ ἔν τισι τροποποιοῦνται τὰ τῆς ἰσχύος ὡρισμένων φορολογικῶν διατάξεων. Εἰδικώτερον ρυθμίζονται τὰ τῆς ἐπιδόσεως τῶν δηλώσεων τῆς φορολογίας τῶν ἡμεδαπῶν Ἀνωνύμων Ἑταιριῶν, προσέτι δὲ τὰ τῆς προθεσμίας πρὸς ἔκδοσιν τῆς ἀποφάσεως τῆς Ἐπιτροπῆς τοῦ καθορισμοῦ τῶν ἀποσβέσεων, μετὰ τὴν γενομένην διὰ τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ παρόντος Νόμου τροποποίησιν εἰς τὴν φορολογίαν τῶν βιομηχανοστασίων, ὡς καὶ τὴν ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 7 ἐπενεχθεῖσαν τοιαύτην ὡς πρὸς τὸν τρόπον ὑπολογισμοῦ τῶν ἀποσβέσεων τῶν ἐπισφαλῶν ἀπαιτήσεων τῶν Τραπεζῶν.

Ἄ ρ θ ρ ο ν 16. Διὰ τοῦ ἄρθρου τούτου ἑρμηνεύονται αὐθεντικῶς αἱ διατάξεις τοῦ ἄρθρου 4 τοῦ Νόμου 2194 λυομένου τοῦ, ἐν τῇ φορολογίᾳ ἀσφαλίστρων, ἀνακύψαντος ζητήματος ἐὰν εἰς τὴν φορολογίαν ταύτην ὑπάγωνται τὰ πάσης φύσεως καταβαλλόμενα ὑπὸ τῶν ἀσφαλιζομένων δικαιώματα καὶ ἐν γένει τὰ παρομαρτοῦντα τῇ ἀσφαλιστικῇ συμβάσει δικαιώματα.

Ἄ ρ θ ρ ο ν 17. Διὰ τοῦ ἄρθρου τούτου λαμβάνεται φροντὶς ἐλαττώσεως τοῦ ποσοστοῦ τοῦ τέλους καὶ διὰ τὰ εἰσιτήρια τῶν ἀτμοπλοίων. ὡς ἤδη ἐλήφθη διὰ τοῦ Ἀναγκαστικοῦ Νόμου ὑπ' ἀριθ. 413 διὰ τὰ βενζινόπλοια. Ἀφορμὴν εἰς τὴν λῆψιν τοῦ μέτρου παρέσχεν ἡ κρίσις ἣν διέρχεται ἡ ἐπιβατηγὸς ναυτιλία.

Ἄ ρ θ ρ ο ν 18. Διὰ τούτου γίνεται διόρθωσις τοῦ ἐσφαλμένου ἀριθμοῦ ἄρθρου μνημονευθέντος εἰς τὸ ἄρθρον 8 τοῦ Ἀναγκαστικοῦ Νόμου 413.

Ἄ ρ θ ρ ο ν 19. Τελικὴ διάταξις τοῦ Νόμου ἐν τῷ ἄρθρῳ τούτῳ τεθεῖσα προβλέπει περὶ κωδικοποιήσεως τῶν διατάξεων τῆς φορολογίας καθαρῶν προσόδων, ἐπιβεβλημένης κατόπιν τῶν ἐπανειλημμένων τροποποιήσεων τοῦ ἰσχύοντος Κώδικος.

Οὕτως ἔχουσιν αἱ διατάξεις τοῦ προκειμένου Νόμου, ὃν ἔχω τὴν τιμὴν νὰ ὑποβάλω πρὸς τὴν Ὑμετέραν Μεγαλειότητα πρὸς ἔγκρισιν.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 23 Ἰανουαρίου 1937.

Τῆς Ὑμετέρας Μεγαλειότητος Εὐλαβέστατος Ὑπήκοος

Ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργὸς
ΠΕΡ. ΡΕΔΙΑΔΗΣ

Ἀναγκαστ. Νόμος ὑπ' ἀριθ. 433. 1937

Περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τοῦ Κώδικος φορολογίας καθαρῶν προσόδων.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Β΄
ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Προτάσει τοῦ Ἡμετέρου Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν.

Ἄρθρον 1.

1. Εἰς τὴν περίπτωσιν β΄ τῆς παραγράφου 1 τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ Κώδικος φορολογίας καθαρῶν προσόδων, ὡς ἰσχύει σήμερον, προστίθεται τὸ ἑξῆς δεύτερον ἐδάφιον.

«Ἐξαιρετικῶς, προκειμένου περὶ ὁμογενῶν, οἵτινες, ἔχοντες τὴν κατοικίαν αὐτῶν ἐν Αἰγύπτῳ, διαμένουσι πλέον τοῦ ἑξαμήνου ἐν Ἑλλάδι, ὁ συνθετικὸς φόρος ἐπιβάλλεται μόνον ἐπὶ τῶν ἐν Ἑλλάδι προκυπτουσῶν προσόδων, πρὸς ἐξεύρεσιν δὲ τῆς φορολογητέας συνολικῆς καθαρᾶς προσόδου ἀφαιροῦνται ἐκ τῶν ἐν παραγράφοις 2 καὶ 3 τοῦ ἄρθρου 31 ὁριζομένων βαρῶν καὶ ζημιῶν μόνον αἱ ἀφορῶσαι τὰς προσόδους ταύτας.»

2. Αἱ διατάξεις τῆς προηγουμένης παραγράφου ἐφαρμόζονται καὶ ἐπὶ ἐκκρεμῶν φορολογικῶν ὑποθέσεων παρελθόντων οἰκονομικῶν ἐτῶν.

Ἄρθρον 2.

1. Ἡ περίπτωσις στ΄ τῆς παραγράφου 4 τοῦ ἄρθρου 9 τοῦ Κώδικος φορολογίας καθαρῶν προσόδων, ἡ καταργηθεῖσα διὰ τῆς παραγράφου 3 τοῦ ἄρθρου 5 τοῦ Ἀναγκαστικοῦ Νόμου 332 ἐπαναφέρεται ἐν ἰσχύϊ ἀφ' ἧς κατηργήθη, ἀντικαθισταμένη ὡς ἑξῆς :

«στ΄) Ἐφ' ὅσον δὲν ἐκμισθοῦνται, βιομηχανοστάσια μετὰ τῶν παραρτημάτων αὐτῶν καὶ ἐξαρτημάτων καὶ τῶν μετ' αὐτῶν συνεχομένων ἀποθηκῶν καὶ οἰκοπέδων τῶν χρησιμοποιουμένων πρὸς ἀποθήκευσιν πρώτων ὑλῶν καὶ πρώτην ἐναπόθεσιν τῶν βιομηχανικῶν προϊόντων.

Ὡς τοιαῦτα θεωροῦνται οἰκοδομήματα εἰδικῶς ἀνεγερθέντα διὰ τὴν λειτουργίαν μεγάλης βιομηχανίας, ἐν οἷς ὑφίστανται προσηρμοσμέναι μονίμως μηχανικαὶ ἐγκαταστάσεις.

Διὰ Β. Διαταγμάτων δύνανται νὰ ὁρισθῶσι λεπτομερέστερον τὰ χαρακτηριστικὰ τῶν ὑπαγομένων εἰς τὴν παροῦσαν ἐξαίρεσιν οἰκοδομημάτων.»

2. Ἐπὶ οἰκοδομημάτων, περιλαμβανομένων εἰς τὴν ἀπαλλαγὴν τῶν βιομηχανοστασίων συμφώνως πρὸς τὴν περίπτωσιν στ΄ τῆς παραγράφου 4 τοῦ ἄρθρου 9 τοῦ Κώδικος φορολογίας καθαρῶν προσόδων, ὡς ἡ περίπτωσις αὕτη ἴσχυε πρὸ τοῦ νόμου 332, μὴ χαρακτηριζομένων δὲ ὡς βιομηχανοστασίων κατὰ τὰς διατάξεις τῆς προηγουμένης παραγράφου 1, ἐπιβάλλεται φόρος οἰκοδομῶν ἀπὸ τοῦ οἰκονομικοῦ ἔτους 1937—38 καὶ ἐπὶ τοῦ κατὰ τὸ προηγούμενον οἰκονομικὸν ἔτος 1936—37 κτηθέντος εἰσοδήματος.

3. Ἡ παράγραφος 4 τοῦ ἄρθρου 5 τοῦ Ἀναγκαστικοῦ Νόμου 332 ἀντικαθίσταται ὡς ἑξῆς :

«4. Αἱ μέχρι τοῦδε περιπτώσεις η΄ καὶ θ΄ τῆς παραγράφου 4 τοῦ ἄρθρου 9 τοῦ Κώδικος φορολογίας καθαρῶν προσόδων ἀριθμοῦνται ἐφεξῆς ὑπὸ στοιχεῖα ζ΄ καὶ η΄.»

4. Τὸ τοίτον ἐδάφιον τῆς περιπτώσεως δ΄ τῆς παραγράφου 4 τοῦ ἄρθρου 10 τοῦ Κώδικος φορολογίας καθαρῶν προσόδων, ὡς ἡ παράγραφος αὕτη ἀντικατεστάθη διὰ τῆς παραγράφου 1 τοῦ ἄρθρου 6 τοῦ Ἀναγκαστικοῦ Νόμου 332, περὶ ἐκπτώσεως τοῦ ποσοστοῦ 30 ο)ο δι' ἀποσβέσεις καὶ ἔξοδα συντηρήσεως ἐπὶ ἰδιοχρησιμοποιουμένων βιομηχανοστασίων, καταργεῖται ἀφ' ἧς ἴσχυσεν.

Ἄρθρον 3.

1. Εἰς τὴν παράγραφον 1 τοῦ ἄρθρου 12 τοῦ Κώδικος φορολογίας καθαρῶν προσόδων, ὡς ἰσχύει σήμερον, προστίθεται δεύτερον ἐδάφιον ὡς ἑξῆς :

«Ὡς πρόσοδος φορολογητέα κατὰ τὴν παροῦσαν κατηγορίαν θεωρεῖται καὶ ἡ κτηθεῖσα κατὰ συμφωνίαν, καθ' ἣν εἰς τὸν ἰδιοκτήτην κλπ. τοῦ δάσους καταβάλλεται ὡς ἀντάλλαγμα παραχωρήσεως τῆς ἐκμεταλλεύσεως ποσοστὸν ἐκ τῆς δασικῆς παραγωγῆς, ὑπολογιζόμενον κατὰ μονάδα βάρους ἢ ὄγκου ἐπὶ τῆς παραγωγῆς ἢ κατὰ ἄλλην παρομοίαν ἀναλογίαν.»

2. Αἱ διατάξεις τῆς προηγουμένης παραγράφου ἰσχύουσιν ἀπὸ τοῦ οἰκονομικοῦ ἔτους 1937—38.

Ἄρθρον 4.

1. Ἐκ τῆς παραγράφου 1 τοῦ ἄρθρου 14 τοῦ Κώδικος φορολογίας καθαρῶν προσόδων, ὡς ἀντικατεστάθη διὰ τοῦ ἄρθρου 8 τοῦ Ἀναγκαστικοῦ Νόμου 332, ἡ μετὰ τὰς λέξεις «ἡμεδαπῶν πάσης φύσεως ἑταιριῶν» φράσις «συνεταιρισμῶν καὶ σωματείων» ἀπαλείφεται.

2. Ἡ παράγραφος 6 τοῦ ἄρθρου 14 τοῦ Κώδικος φορολογίας καθαρῶν προσόδων, ὡς αὕτη προσετέθη διὰ τοῦ ἄρθρου 8 τοῦ Ἀναγκαστικοῦ Νόμου 332, ἀντικαθίσταται ὡς ἑξῆς :

«6. Ἐν ᾗ περιπτώσει, μεταξὺ τοῦ διανεμομένου εἰς τοὺς μετόχους μερίσματος περιέχονται καὶ κέρδη, δι' ἃ κατεβλήθη φόρος κατὰ τὴν παράγραφον 1 τοῦ ἄρθρου 18 τοῦ Κώδικος, διὰ τὴν φορολογίαν τοῦ τμήματος τούτου τῶν κερδῶν ὁ φορολογικὸς συντελεστὴς περιορίζεται εἰς τέσσαρα ἐπὶ τοῖς ἑκατὸν (4 ο/ο).»

Ἡ ἰσχὺς τῆς παρούσης διατάξεως ἄρχεται ἀπὸ τοῦ οἰκονομικοῦ ἔτους 1936—37.

Ἄρθρον 5.

1. Ἡ περίπτωσις α' τῆς παραγράφου 1 τοῦ ἄρθρου 17 τοῦ Κώδικος φορολογίας καθαρῶν προσόδων, ὡς ἰσχύει σήμερον, ἀντικαθίσταται ὡς ἑξῆς :

«α') Οἱ τόκοι τῶν ἐν Ἑλλάδι πάσης φύσεως καταθέσεων παρὰ ταῖς ἡμεδαπαῖς Ἀνωνύμοις Ἑταιρίαις ταῖς θεωρουμέναις Τραπέζαις κατὰ τὰς εἰδικὰς διατάξεις τοῦ Νόμου 5076 ὡς καὶ παρὰ ταῖς ἀλλοδαπαῖς ἀνωνύμοις Τραπεζιτικαῖς Ἑταιρίαις. Ὡς τοιοῦτοι λογίζονται καὶ οἱ τόκοι τῶν ἐν γένει πιστώσεων καὶ ἐμβασμάτων ἐκ τῆς ἀλλοδαπῆς πρὸς τὰς Τραπέζας ἢ ἄλλα πιστωτικὰ ἱδρύματα, τὸ ἀπαλλασσόμενον ὅμως ἐπιτόκιον τούτων δὲν δύναται νὰ ὑπερβῇ τὸ ἐπίσημον προεξοφλητικὸν τοιοῦτον τῆς χώρας προελεύσεως. Ἐξαιρετικῶς, προκειμένου περὶ πιστωτικῶν ἱδρυμάτων ἀποκλειστικὸν σκοπὸν ἐχόντων τὴν παροχὴν ἐν Ἑλλάδι δανείων ἐπὶ καπνῶν εἰς φύλλα, τὸ οὕτως ἀπαλλασσόμενον ἐπιτόκιον δὲν δύναται νὰ εἶναι κατώτερον τοῦ πέντε ἐπὶ τοῖς ἑκατὸν (5 ο/ο).»

Αἱ διὰ τῆς παρούσης παραγράφου ἐπιφερόμεναι τροποποιήσεις ἐφαρμόζονται ἐπὶ τῶν ληξιπροθέσμων καὶ ἀπαιτητῶν τόκων ἀπὸ 1ης Ἰανουαρίου 1938 καὶ ἐφεξῆς. Διὰ τοὺς προγενεστέρως πρέξαντας τόκους ἰσχύουσιν αἱ διατάξεις τῆς ἀντικαθισταμένης περιπτώσεως.

2. Εἰς τὴν παράγραφον 1 τοῦ ἄρθρου 17 τοῦ Κώδικος φορολογίας καθαρῶν προσόδων προστίθεται περίπτωσις δ' ὡς ἑξῆς :

«δ') Οἱ τόκοι τῆς γ' κλάσεως οἱ προκύπτοντες ὑπὲρ ἡμεδαπῶν Ἀνωνύμων Ἑταιριῶν, φορολογούμενοι ὅμως κατὰ τὴν Δ' Κατηγορίαν ὡς κέρδη ἐξ ἐμπορικῆς ἐπιχειρήσεως.»

Ἡ διάταξις τῆς παρούσης παραγράφου ἐφαρμόζεται ἐπὶ τῶν τόκων τῶν ληξιπροθέσμων καὶ ἀπαιτητῶν ἀπὸ 1ης Ἀπριλίου 1935 καὶ ἐφεξῆς.

3. Ἡ περίπτωσις ζ' τῆς παραγράφου 1 τοῦ ἄρθρου 17 τοῦ Κώδικος φορολογίας καθαρῶν προσόδων, ὡς ἀντικατεστάθη διὰ τῆς παραγράφου 1 τοῦ ἄρθρου 11 τοῦ Νόμου 332, ἀντικαθίσταται ὡς ἑξῆς:

«ζ'.) Οἱ τόκοι τῆς γ' κλάσεως οἱ προκύπτοντες ὑπὲρ ἀλλοδαπῶν Ἀνωνύμων Τραπεζικῶν Ἑταιριῶν, φορολογούμενοι ὅμως κατὰ τὴν Δ'. Κατηγορίαν ὡς κέρδη ἐξ ἐμπορικῆς ἐπιχειρήσεως.»

Αἱ διὰ τῆς παρούσης παραγράφου ἐπιφερόμεναι τροποποιήσεις ἐφαρμόζονται ἐπὶ τῶν ληξιπροθέσμων καὶ ἀπαιτητῶν τόκων ἀπὸ 1ης Ἰανουαρίου 1938 καὶ ἐφεξῆς. Διὰ τοὺς προγενεστέρως τρέξαντας τόκους ἰσχύουσιν αἱ διατάξεις τῆς ἀντικαθισταμένης περιπτώσεως.

Ἄρθρον 6.

Τὸ πρῶτον ἐδάφιον τῆς παραγράφου 4 τοῦ ἄρθρου 18 τοῦ Κώδικος φορολογίας καθαρῶν προσόδων, ὡς τὸ ἄρθρον τοῦτο ἀντικατεστάθη διὰ τοῦ ἄρθρου 12 τοῦ Νόμου 332, τροποποιεῖται ὡς ἑξῆς, ἀφ' ἧς ἴσχυσε :

«4. Ὁ φορολογικὸς συντελεστὴς ἐπὶ τῶν ἡμεδαπῶν Ἀνωνύμων Ἑταιριῶν ὁρίζεται εἰς δέκα πέντε ἐπὶ τοῖς ἑκατὸν (15 ο/ο)».

Ἄρθρον 7.

Εἰς τὴν περίπτωσιν στ' τῆς παραγράφου 2 τοῦ ἄρθρου 19 τοῦ Κώδικος φορολογίας καθαρῶν προσόδων, ὡς ἰσχύει σήμερον, προστίθεται τὸ ἑξῆς δεύτερον ἐδάφιον.

«Διὰ Β. Διαταγμάτων, προτάσει τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν ἐκδιδομένων μετὰ γνώμην τῆς κατὰ τὴν παράγραφον 3 τοῦ παρόντος ἄρθρου Ἐπιτροπῆς, ἐπιτρέπεται ὅπως καθορίζωνται καὶ ἕτεροι τρόποι ὑπολογισμοῦ τῶν ἀποσβέσεων τῶν ἐπισφαλῶν ἀπαιτήσεων τῶν Τραπεζῶν εἴτε διὰ πάσας εἴτε διά τινας τούτων».

Αἱ διατάξεις τῆς παρούσης παραγράφου ἐφαρμόζονται ἀφ' ἧς ἴσχυσαν αἱ σχετικαὶ διατάξεις τοῦ Νόμου 332, περὶ φορολογίας ἡμεδαπῶν ἀνωνύμων ἑταιριῶν, κατὰ τὴν Δ' κατηγορίαν τῶν καθαρῶν προσόδων.

Ἄρθρον 8.

Ἡ περίπτωσις η' τῆς παραγράφου 2 τοῦ ἄρθρου 19 τοῦ Κώδικος φορολογίας καθαρῶν προσόδων, ὡς ἀντικατεστάθη διὰ τῆς παραγράφου 2 τοῦ ἄρθρου 13 τοῦ Ἀναγκαστικοῦ Νόμου 332, τροποποιεῖται, ἀφ' ἧς ἀντικατεστάθη, ὡς ἑξῆς :

«η') Αἱ πρόσοδοι ἐκ τῶν λοιπῶν Κατηγοριῶν, ὅσαι, εἰ καὶ μὴ παραπεμφθεῖσαι ρητῶς εἰς τὴν Κατηγορίαν ταύτην πρὸς φορολογίαν, περιελήφθησαν ἐν τούτοις ὑπὸ τοῦ φορολογουμένου εἰς τὰ ἔσοδα αὐτῆς, τῶν ἐκπεστέων ποσῶν ἐκ τοιούτων προσόδων περιοριζομένων εἰς τὰ δύο τρίτα προκειμένου περὶ τραπεζῶν καὶ εἰς τὰ τέσσαρα πέμπτα προκειμένου περὶ τῶν λοιπῶν ἐπιχειρήσεων.

Ἄρθρον 9.

Εἰς τὸ ἄρθρον 19 τοῦ Ἀναγκαστικοῦ Νόμου 332 προστίθεται παράγραφος 5, ὡς ἀκολούθως :

«5. Ἐφέσεις κατ' ἀποφάσεων τῆς κατὰ τὰς ἀνωτέρω διατάξεις Ἐπιτροπῆς Ἐκδικάσεως ἐνστάσεων Ἀνωνύμων Ἑταιριῶν τῆς φορολογίας α' κλάσεως τῆς Γ' Κατηγορίας καὶ τῆς Δ' Κατηγορίας, ἐκδικάζονται, ἀνεξαρτήτως ποσοῦ, παρὰ τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου.»

Ἄρθρον 10.

Τὸ πρῶτον ἐδάφιον τῆς παραγράφου 7 τοῦ ἄρθρου 42 τοῦ Κώδικος φορολογίας καθαρῶν προσόδων, ὡς προσετέθη διὰ τῆς παραγράφου 2 τοῦ ἄρθρου 21 τοῦ Ἀναγκαστικοῦ Νόμου 332, ἀντικαθίσταται ὡς ἑξῆς, ἀφ' ἧς προσετέθη :

«Οἱ Συμβολαιογράφοι ὑποχρεοῦνται ὅπως περιλήψεις τῶν παρ' αὐτῶν συνταχθησομένων πράξεων ἐξοφλήσεως ἐνυποθήκων δανείων ἢ ἐν γένει ἀπαιτήσεων ἀνακοινῶσιν ἐντὸς δέκα ἡμερῶν εἰς τὸν ἁρμόδιον φύλακα ὑποθηκῶν, ὀφείλοντα νὰ ἀναγράψῃ ἄνευ ἀναβολῆς σχετικὰς σημειώσεις παρὰ ταῖς ἐγγεγραμμέναις ὑποθήκαις εἰς τὰ οἰκεῖα βιβλία ὑποθηκῶν. Αἱ οὕτω ἀναγραφόμεναι σημειώσεις δὲν συνεπάγονται τὴν ἐξάλειψιν τῶν ἐγγεγραμμένων ὑποθηκῶν, οὔτε τὴν καταβολὴν εἰς τοὺς ὑποθηκοφύλακας δικαιώματός τινος ἢ ἀποζημιώσεως.»

Ἄρθρον 11.

Ἡ ἰσχὺς τοῦ, εἰς ἀντικατάστασιν τοῦ ἐδαφίου 5 τοῦ ἄρθρου 3 τοῦ Νόμου 5117, τεθέντος νέου ἐδαφίου 5 διὰ τοῦ ἄρθρου 23 τοῦ Ἀναγκαστικοῦ Νόμου 332, ἄρχεται ἀπὸ τοῦ οἰκονομικοῦ ἔτους 1936—37, ἀπὸ τοῦ ὁποίου ἰσχύουσι καὶ αἱ ἀπαλλαγαὶ τῶν περιπτώσεων ιε' τοῦ ἄρθρου 17 καὶ γ' τοῦ ἄρθρου 18 τοῦ Κώδικος, ὡς αὗται προσετέθησαν διὰ τῶν ἄρθρων 11 καὶ 12 τοῦ Ἀναγκαστικοῦ Νόμου 332.

Ἄρθρον 12.

1. Τὸ πρῶτον καὶ δεύτερον ἐδάφια τῆς παραγράφου 2 τοῦ ἄρθρου 37 τοῦ Ἀναγκαστικοῦ Νόμου 332 ἀντικαθίστανται ὡς ἑξῆς :

«2. Ἐκ τοῦ ἀκαθαρίστου εἰσοδήματος ἐξ οἰκοδομῶν τῶν ὁπλιτῶν ἀναπήρων πολέμου, τῶν ἐχόντων ἀναπηρίαν τοὐλάχιστον 25 ο/ο καὶ τυχόντων ὁριστικῆς συντάξεως κατὰ τὸν Νόμον 3122, ὡς ἐτροποποιήθη διὰ μεταγενεστέρων διατάξεων, ἀπαλλάσσεται τοῦ φόρου οἰκοδομῶν καὶ τῶν συμπαρομαρτούντων προσθέτων τοπικῶν ἢ εἰδικῶν φόρων ποσὸν δραχμῶν δέκα ὀκτὼ χιλιάδων ἐτησίως.

Ἡ ἀπαλλαγὴ αὕτη παρέχεται ὑπὸ τὴν αὐτὴν ἔννοιαν ὡς ὁρίζεται ἐν τῇ προηγουμένῃ παραγράφῳ 1.»

2. Ἐκ τοῦ τρίτου ἐδαφίου τῆς αὐτῆς παραγράφου 2 ἡ τελευταία περίοδος «ἐφαρμοζομένων διὰ τὸν ὑπολογισμὸν τοῦ κυρίου φόρου καὶ τῶν προσθέτων τῶν διατάξεων τοῦ προηγουμένου ἐδαφίου» ἀπαλείφεται.

Ἄρθρον 13.

Οἱ καταβαλόντες μέχρι τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος τὸ τέταρτον τοῦ βεβαιωθέντος φόρου καθαρᾶς προσόδου Στ' Κατηγορίας (ἀμοιβῶν ἐκ μισθωτῶν ὑπηρεσιῶν) ἐπὶ τῶν ἀποδοχῶν τῶν ἀξιωματικῶν φορτηγῶν πλοίων, τῶν καταβληθεισῶν διὰ τὸ ἀπὸ 1ης Ἀπριλίου 1919 μέχρι 31 Μαρτίου 1930 χρονικὸν διάστημα, ἀπαλλάσσονται πάσης περαιτέρω καταβολῆς τοῦ ὑπολοίπου φόρου ὡς καὶ τῶν προσθέτων τελῶν καὶ τόκων ὑπερημερίας.

Ἄρθρον 14.

Αἱ διατάξεις τῆς παραγράφου 1 τοῦ ἄρθρου 41 τοῦ Κώδικος φορολογίας καθαρῶν προσόδων, ὡς προσετέθησαν διὰ τοῦ ἄρθρου 20 τοῦ Ἀναγκαστικοῦ Νόμου 332, ἰσχύουσιν ἀπὸ τῆς 20 Νοεμβρίου 1936 ἐπὶ πάσης ἐκκρεμοῦς βεβαιώσεως καὶ παρελθόντων ἔτι οἰκονομικῶν ἐτῶν.

Ἄρθρον 15.

1. Ἡ περίπτωσις β' τῆς παραγράφου 2 τοῦ ἄρθρου 47 τοῦ Ἀναγκαστικοῦ Νόμου 332 καταργεῖται, ἀφ' ἧς ἴσχυσε, τὸ τελευταῖον δὲ ἐδάφιον τῆς αὐτῆς παραγράφου 2 ἀντικαθίσταται διὰ τῶν ἑξῆς ἐδαφίων :

«Αἱ κατὰ τὴν περίπτωσιν γ' δηλώσεις ἐπιδοθήσονται τὸ βραδύτερον μέχρι τέλους Ἰανουαρίου 1937, τοῦ ἡμίσεος τοῦ φόρου καταβαλλομένου σὺν τῇ δηλώσει καὶ τοῦ ὑπολοίπου εἰς δύο ἴσας δόσεις, τῆς πρώτης ἐντὸς τοῦ μηνὸς Φεβρουαρίου καὶ τῆς δευτέρας ἐντὸς τοῦ μηνὸς Μαρτίου 1937.

Αἱ δηλώσεις τοῦ φόρου Δ' Κατηγορίας τῶν ἡμεδαπῶν Ἀνωνύμων Ἑταιριῶν ἐπὶ τῶν ἀποτελεσμάτων τῶν διαχειριστικῶν αὐτῶν περιόδων τῶν ληξασῶν ἐντὸς τοῦ ἔτους 1936 καὶ τῶν ὁποίων ἡ πρὸς δήλωσιν προθεσμία ἔληξεν ἢ λήγει πρὸ τοῦ μηνὸς Ἀπριλίου 1937, ἐπιδοθήσονται ἐντὸς τοῦ μηνὸς Ἀπριλίου 1937, τοῦ φόρου καταβληθησομένου ἐξ ὁλοκλήρου σὺν τῇ δηλώσει.»

2. Αἱ διατάξεις τῆς παραγράφου 2 τοῦ ἄρθρου 6 τοῦ Ἀναγκαστικοῦ Νόμου 332 ἰσχύουσιν ἀπὸ τῆς 20 Νοεμβρίου 1936, τῆς ἰσχύος αὐτῶν ἐπεκτεινομένης καὶ ἐπὶ τῶν κατὰ τὴν χρονολογίαν ταύτην ἐκκρεμῶν φορολογικῶν ὑποθέσεων.

3. Ἡ ἰσχὺς τῶν διατάξεων τῆς παραγράφου 2 τοῦ ἄρθρου 14 τοῦ Ἀναγκαστικοῦ Νόμου 332 ὁρισθήσεται διὰ Β. Διατάγματος.

4. Αἱ διατάξεις τοῦ ἄρθρου 17 τοῦ Ἀναγκαστικοῦ Νόμου 332 ἰσχύουσιν ἀπὸ τῆς 20 Νοεμβρίου 1936, ἐφαρμόζονται δὲ αὗται διὰ τὰς ἀπὸ τῆς χρονολογίας ταύτης ἐπιδιδομένας δηλώσεις τῶν οἰκονομικῶν ἐτῶν 1936–37 καὶ ἑφεξῆς.

5. Αἱ διατάξεις τοῦ ἄρθρου 18 τοῦ Ἀναγκαστικοῦ Νόμου 332 ἰσχύουσιν ἀπὸ τῆς 20 Νοεμβρίου 1936 καὶ ἐφαρμόζονται καὶ ἐπὶ ἐγγραφῶν καὶ φορολογικῶν ὑποθέσεων παρελθόντων οἰκονομικῶν ἐτῶν.

6. Τὸ τρίτον ἐδάφιον τῆς παραγράφου 3 τοῦ ἄρθρου 19 τοῦ Κώδικος φορολογίας καθαρῶν προσόδων, ὡς αὕτη ἀντικατεστάθη διὰ τῆς παραγράφου 3 τοῦ ἄρθρου 13 τοῦ Ἀναγκαστικοῦ Νόμου 332, ἀντικαθίσταται ὡς ἑξῆς :

«Ἡ Ἐπιτροπή, συγκαλουμένη προσκλήσει τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν, ὑποχρεοῦται ὅπως, μέχρι τέλους τοῦ μηνὸς Σεπτεμβρίου ἑκάστου ἔτους τὸ βραδύτερον, ὑποβάλῃ τὴν γνωμοδότησίν της εἰς τὸν Ὑπουργὸν τῶν Οἰκονομικῶν.»

7. Προκειμένου περὶ τῶν κατὰ τὴν περίπτωσιν στ' τῆς παραγράφου 2 τοῦ ἄρθρου 19 τοῦ Κώδικος φορολογίας καθαρῶν προσόδων, ὡς τροποποιεῖται διὰ τοῦ ἄρθρου 7 τοῦ παρόντος Νόμου, ἐκπτώσεων δι' ἀποσβέσεις ἐπισφαλῶν ἀπαιτήσεων τῶν Τραπεζῶν ὡς καὶ διὰ τὴν ἀπόσβεσιν τῆς ἀξίας τῶν βιομηχανοστασίων, περὶ τῆς ἀπαλλαγῆς τῶν ὁποίων ἀπὸ τοῦ φόρου οἰκοδομῶν προβλέπει τὸ ἄρθρον 2 τοῦ παρόντος Νόμου, ἡ ἀπόφασις τῆς κατὰ τὴν παράγραφον 3 τοῦ αὐτοῦ ἄρθρου 19 Ἐπιτροπῆς διὰ τὴν φορολογίαν τῆς Δ' Κατηγορίας τῶν οἰκονομικῶν ἐτῶν 1936–37 καὶ 1937–38 δύναται νὰ ἐκδοθῇ μέχρι τέλους Ἰανουαρίου 1937, τὸ δὲ Διάταγμα μέχρι 10 Φεβρουαρίου 1937.

Ἄρθρον 16.

Ἡ ἀληθὴς ἔννοια τοῦ ἄρθρου 4 τοῦ Νόμου 2194 εἶναι ὅτι ὁ φόρος τῶν ἀσφαλίστρων ἐπιβάλλεται ἐπὶ τῶν ἀπαιτητῶν ἀσφαλίστρων, ὡς τοιαῦτα δὲ νοοῦνται, ὑπαγόμενα εἰς τὴν φορολογίαν, καὶ τὰ πάσης φύσεως παρομαρτοῦντα τῇ ἀσφαλιστικῇ συμβάσει δικαιώματα.

Ἄρθρον 17.

Ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος Νόμου τὰ εἰσιτήρια τῶν ἀτμοπλοίων ὑποβάλλονται εἰς τέλος 80)ο,μὴ προσαυξανόμενον οὔτε διὰ τῶν ὑπὲρ τοῦ δημοσίου προσθέτων τελῶν οὔτε διὰ τοῦ προσθέτου ποσοστοῦ ὑπὲρ τοῦ Ἀναγκαστικοῦ Δανείου, ἐφ' ὁλοκλήρου τῆς ὑπὸ τῶν Ἑταιριῶν ἢ ἰδιοκτητῶν ἀτμοπλοίων εἰσπραττομένης ἀξίας τῶν εἰσιτηρίων, εἰς ἣν συνυπολογίζονται ναῦλος, τὸ τίμημα τῆς διατροφῆς καὶ ἐν γένει πᾶν χρηματικὸν ποσὸν εἰσπραττόμενον ἕνεκα τῆς ἐν Ἑλλάδι ἐκδόσεως τοῦ εἰσιτηρίου, εἴτε ἐμμέσως δι' οἱωνδήποτε πρακτόρων.

Ἄρθρον 18.

Εἰς τὸ τελευταῖον ἐδάφιον τοῦ ἄρθρου 8 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 413 Ἀναγκαστικοῦ Νόμου ἀντικαθίσταται ὁ ἀναγραφεὶς ἀριθμὸς τοῦ ἄρθρου τοῦ Κώδικος τῶν Νόμων περὶ τελῶν χαρτοσήμου ἀπὸ τοῦ ἐσφαλμένου 16 εἰς τὸν ὀρθὸν 15.

Ἄρθρον 19.

Ἐπιτρέπεται ἵνα διὰ Β. Διαταγμάτων, ἐκδιδομένων προτάσει τοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργοῦ, κωδικοποιηθῶσιν αἱ ἰσχύουσαι διατάξεις Νόμων, Νομοθετικῶν Διαταγμάτων καὶ Διαταγμάτων, αἱ ἀφορῶσαι τὴν φορολογίαν καθαρῶν προσόδων, ἐφαρμοζομένων κατ' ἀναλογίαν ἁπασῶν τῶν διατάξεων τῆς παραγράφου 5 τοῦ ἄρθρου 25 τοῦ Νόμου 3603 «περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τῶν Νόμων περὶ φορολογίας τῶν κληρονομιῶν, δωρεῶν, προικῶν καὶ κερδῶν λαχείων.»

Ἄρθρον 20.

Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος Ἀναγκαστικοῦ Νόμου ἄρχεται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως του εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως, πλὴν τῶν διατάξεων ἐκείνων, δι' ἃς ἄλλως ἐν αὐτῷ ὥρισται.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 26 Ἰανουαρίου 1937.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Β'

Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον

Ὁ Πρόεδρος

Ι. ΜΕΤΑΞΑΣ

Τὰ Μέλη

Γ. ΛΟΓΟΘΕΤΗΣ, Ε. ΜΑΓΙΑΚΟΣ, Κ. ΓΕΩΡΚΑΚΟΠΟΥΛΟΣ, Π. ΡΕΔΙΑΔΗΣ, Α. ΧΑΤΖΗΚΥΡΙΑΚΟΣ, ΑΓΓ. ΟΙΚΟΝΟΜΟΥ, Α. ΚΟΡΙΖΗΣ, Γ. ΣΠΥΡΙΔΩΝΟΣ, Α. ΔΗΜΗΤΡΑΤΟΣ, Κ. ΜΠΟΥΡΜΠΟΥΛΗΣ, Κ. ΜΑΝΙΑΔΑΚΗΣ, Κ. ΝΙΚΟΛΟΠΟΥΛΟΣ, Γ. ΑΛΙΒΙΖΑΤΟΣ, Ν. ΠΑΠΑΔΗΜΑΣ, ΙΠΠ. ΠΑΠΑΒΑΣΙΛΕΙΟΥ, ΔΕΥΚΑΛΙΩΝ ΡΕΔΙΑΔΗΣ, Κ. ΚΟΤΖΙΑΣ.

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους Σφραγίς

Ἐν Ἀθήναις τῇ 28 Ἰανουαρίου 1937.

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργὸς

Γ. ΛΟΓΟΘΕΤΗΣ

ΔΙΑΤΑΓΜΑΤΑ

(3)

Περὶ ἱδρύσεως ἐνορίας ἐν τῇ Κοινότητι Ἑλληνικοῦ-Ἀττικῆς.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Β΄
ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Ἔοντες ὑπ' ὄψει τὰ ἄρθρα 10 καὶ 11 τοῦ κωδικοποιηθέντος Νόμου 5439, προτάσει τοῦ ἐπὶ τῶν Θρησκευμάτων καὶ Παιδείας Ὑπουργοῦ, ἐρειδομένη εἰς τὴν ὑπ' ἀριθ. 6626)17-12-36 τοιαύτην τῆς Ἱερᾶς Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀθηνῶν, ἀποφασίζομεν καὶ διατάσσομεν :

Ἱδρύομεν ἐν τῇ κοινότητι Ἑλληνικοῦ—Ἀττικῆς ἐνορίαν μὲ ἐνοριακὸν ναὸν τὸν τῆς Ἁγίας Τριάδος.

Εἰς τὸν αὐτὸν ἐπὶ τῶν Θρησκευμάτων καὶ Παιδείας Ὑπουργὸν ἀνατίθεμεν τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος Διατάγματος.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 18 Ἰανουαρίου 1937

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Β΄

Ὁ ἐπὶ τῆς Παιδείας κλπ. Ὑπουργὸς
Κ. ΓΕΩΡΓΑΚΟΠΟΥΛΟΣ

(3)

Περὶ τῆς Λιμενικῆς φορολογίας Σύρου.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Β΄
ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Ἔχοντες ὑπ' ὄψει τὸ ἄρθρον 1 ἐδάφ. 2 τοῦ Ν. Δ. 22 Ἰουλίου 1933 κυρωθέντος διὰ τοῦ Ν. 5988 (14)1934), τὰ ἄρθρα 8 καὶ 11 τοῦ Ν. Δ. 28 Ἰουνίου 1923 «περὶ λιμένων καὶ Λιμεν. Ταμείων (181)1923)», τὰ ἄρθρα 1, 4 καὶ 5 τοῦ Νόμου 3163 (181)1924), τὸ ἄρθρον 5 τοῦ διὰ τοῦ Νόμου 3968 κυρωθέντος Ν. Δ. 23)30 Σεπτεμβρίου 1925 (67)1929), τὸ ἄρθρον 2 τοῦ Νόμου 4499 (91)1930).

Ἰδόντες τὴν ὑπ' ἀριθ. 926)1936 πρᾶξιν τοῦ Δημοτικοῦ Συμβουλίου Ἑρμουπόλεως καὶ τὴν ὑπ' ἀριθ. 59 ἰδ. ἔ. ὁμοίαν τοῦ Γνωμοδοτικοῦ Συμβουλίου Λιμενικῶν Φορολογιῶν καὶ τὴν ὑπ' ἀριθ. 898)1936 γνωμοδότησιν τοῦ Συμβουλίου Ἐπικρατείας, προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῆς Συγκοινωνίας Ὑπουργοῦ ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν.

Ἄρθρον μόνον.

1. Ἡ ὑπὲρ τοῦ λιμενικοῦ Ταμείου Σύρου φορολογία διαρρυθμίζεται ὡς ἑξῆς:

α΄) Διὰ τὰ ἐκ τῆς ἀλλοδαπῆς ἐν γένει εἰσαγόμενα.

α) Σῖτον 2 ο)ο, λοιπὰ εἴδη 7 ο)ο ἐπὶ τοῦ συνολικοῦ ποσοῦ τοῦ δημοσίου εἰσαγ. δασμοῦ καὶ τοῦ δημοτικοῦ φόρου.

β) Διὰ τὰ εἰσαγόμενα ἀτελῆ κατὰ τὸ τελωνειακὸν δασμολόγιον 10 ο)ο ἐπὶ τοῦ ἑκάστοτε ἰσχύοντος δημοτικοῦ δασμολογίου.

γ) Διὰ τὰ ἐξ ἄλλων μερῶν τοῦ Κράτους μεταφερόμενα 40 ο)ο ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ δασμολογίου.

δ) Διὰ τὰ πρὸς ἐξαγωγὴν ἢ μεταφορὰν ἐπιβιβαζόμενα α) λαχανικὰ νωπὰ 15 ο)ο, β) σμύριδα 2,2 ο)ο ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ δασμολογίου, γ) μεταλλεύματα 20 λεπτὰ κατὰ τόννον.

στ) Διὰ τὰ ἐν τῷ λιμένι ἀπὸ πλοίου εἰς πλοῖον ἐπιβιβαζόμενα ὡς καὶ διὰ τὰ ἐπὶ τῆς παραλίας ἀποβιβαζόμενα ὑπὸ διαμετακόμισιν ἢ πρὸς μεταφορὰν διὰ θαλάσσης ἄλλαχοῦ, πλὴν τῶν μεταλλευμάτων, μίαν μὲν δραχμὴν κατὰ τόννον ἐφ' ὅσον εἶναι προελεύσεως ἐσωτερικοῦ, τρεῖς δραχμὰς κατὰ τόννον ἐφ' ὅσον εἶναι προελεύσεως ἐξωτερικοῦ, διὰ δὲ τὰ μεταλλεύματα, ἀνεξαρτήτως προελεύσεως, πέντε λεπτὰ κατὰ τόννον.

2. Τὰ ἐν τοῖς στοιχ. γ΄ καὶ δ΄ τῆς προηγουμένης παραγράφου ποσοστὰ λογίζονται διὰ τὰ ἐντὸς τοῦ Κράτους μεταφερόμενα ἐλεύθερα προϊόντα ἀλλοδαπῆς ἐπὶ τοῦ τρίτου τῶν ἐν τῷ δημοτικῷ δασμολογίῳ δασμῶν.

3. Ἡ ὡς ἀνωτέρω φορολογία ἐπιβάλλεται ἐπὶ τῶν προϊόντων καὶ ἐμπορευμάτων τῶν ἐπιβαζομένων καὶ ἀποβιβαζομένων διὰ τῶν παραλίων τῶν ἀνηκόντων κατὰ τὴν δημοσίευσιν τοῦ παρόντος εἰς τὸν Δῆμον Ἑρμουπόλεως.

4. Εἰς τὴν κατὰ τὸ στοιχ. ε΄ τῆς παραγρ. 1 φορολογίαν ὑπόκεινται καὶ τὰ διὰ ταχ. δεμάτων ἐξ ἄλλων μερῶν τοῦ Κράτους μεταφερόμενα.

5. Ὡς ἕδρα λιμεν. Ταμείου Σύρου ὁρίζεται ἡ ὁμώνυμος πόλις.

6. Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος ἄρχεται μετὰ 20ήμερον ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως καὶ παρατείνεται μέχρις ὁλοσχεροῦς ἐξοφλήσεως δανείου δρχ. 1.000.000 χορηγηθέντος τῷ Λιμεν. Ταμείῳ Σύρου ὑπὸ τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος δυνάμει τοῦ ὑπ' ἀριθ. 35339)1934 συμβολαίου τοῦ συμβολαιογράφου Ἑρμουπόλεως Νικ. Κουντούρη.

7. Ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος καταργοῦνται τὰ Διατάγματα α) 26 Φεβρουαρίου 1925 (Ἐφ. Κυβ. 56), β) 15 Σεπτεμβρίου 1926 Ἐφ. Κυβ. 358), γ) 20 Μαρτίου 1930 (89), δ) 11 Σεπτεμβρίου 1932 Ἐφ. Κυβ. 329), ε) 6 Φεβρουαρίου 1933 (Ἐφ. Κυβ. 35), στ) 13 Ἰουλίου 1935 (Ἐφ. Κυβ. 332).

Ὁ αὐτὸς Ὑπουργὸς δημοσιεύσει καὶ ἐκτελέσει τὸ παρὸν Διάταγμα.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 23 Ἰανουαρίου 1937

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Β΄

Ὁ ἐπὶ τῆς Συγκοινωνίας Ὑπουργὸς
ΑΓΓ. ΟΙΚΟΝΟΜΟΥ

(4)

Περὶ ἀναγκαστικῆς ἀπαλλοτριώσεως γηπέδου πρὸς ἵδρυσιν Νεκροταφείου τῆς Κοινότητος Βαλημιτίκων Πατρῶν.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Β΄
ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Ἔχοντες ὑπ' ὄψει 1) τὰς διατάξεις τοῦ νόμου 1621 «περὶ ἀναγκαστικῆς ἀπαλλοτριώσεως γηπέδου, ἐπὶ σκοπῷ ἱδρύσεως ἢ ἐπεκτάσεως Δημοτικοῦ ἢ Κοινοτικοῦ Νεκροταφείου». 2) τὴν διὰ τοῦ ὑπ' ἀριθ. 28372 π. ἔ. ἐγγράφου τοῦ Νομάρχου Ἀχαΐας ὑποβληθεῖσαν ὑπ' ἀριθ. 36 πρᾶξιν τοῦ Κοινοτικοῦ Συμβουλίου τῆς κοινότητος Βαλιμητίκων Πατρῶν τῆς 18 Σ)βρίου 1936 μετὰ τῶν ἐπισυναπτομένων σχετικῶν ἐγγράφων, προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῆς Κρατικῆς Ὑγιεινῆς καὶ Ἀντιλήψεως Ὑπουργοῦ, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν.

Ἄρθρον 1.

Ἀπαλλοτριοῦται ἀναγκαστικῶς λόγῳ Δημοσίας ὠφελείας ἤτοι ἐπὶ σκοπῷ ἱδρύσεως Νεκροταφείου τῆς κοινότητος Βαλιμητίκων Πατρῶν, τὸ ἐν τῇ ὑπ' ἀριθ. 36 τῆς 18 Σ)βρίου 1936 ἀποφάσεως τοῦ Κοινοτικοῦ Συμβουλίου τῆς ἄνω κοινότητος περιγραφόμενον γήπεδον ἐκ μ2 δύο χιλιάδων πεντακοσίων (2.500) κείμενον ἐν τῇ περιφερείᾳ τῆς ἄνω κοινότητος καὶ ἀνῆκον εἰς τοὺς κληρονόμους Κ. Νικολαΐδου, ὡς τοῦτο ἐμφαίνεται καὶ περιγράφεται ἐν τῷ ἐπισυναπτομένῳ τῷ παρόντι σχεδιαγράμματι τῆς 10-12-36 τῷ συνταχθέντι παρὰ τῆς Μηχανικῆς Ὑπηρεσίας Κράτους τοῦ Νομοῦ Ἀχαΐας.

Ἄρθρον 2.

Ἡ κατὰ τὸ προηγούμενον ἄρθρον ἀναγκαστικὴ ἀπαλλοτρίωσις γίνεται ὑπὲρ τῆς κοινότητος Βαλιμητίκων Πατρῶν καὶ δαπάναις τοῦ κοινοτικοῦ ταύτης Ταμείου, ἡ δὲ δι' αὐτὴν ἀποζημίωσις θέλει καθορισθῇ συμφώνως τῷ Νόμῳ 1621, μὴ

ἀποκλειομένης καὶ τῆς δι' ἀμοιβαίας συμφωνίας τῶν δύο ἐνδιαφερομένων μερῶν καθορισμοῦ ταύτης.

Ὁ Ἡμέτερος ἐπὶ τῆς Κρατικῆς Ὑγιεινῆς καὶ Ἀντιλήψεως Ὑπουργὸς θέλει δημοσιεύσει καὶ ἐκτελέσει τὸ παρὸν Διάταγμα.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 23 Ἰανουαρίου 1937.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Β'

Ὁ ἐπὶ τῆς Κρατικῆς Ὑγιεινῆς κλπ. Ὑπουργὸς
ΑΛ. ΚΟΡΙΖΗΣ

(5)

Περὶ καθορισμοῦ ὑποχρεωτικῆς ἰσχύος τοῦ Διατάγματος τῶν στολῶν τῶν ἀξιωματικῶν τοῦ κατὰ Γῆν Στρατοῦ καὶ Χωροφυλακῆς.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Β'
ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν Ὑπουργοῦ καὶ ἔχοντες ὑπ' ὄψει τὸ ἀπὸ 9 Ἰανουαρίου ἐ. ἔ. Ἡμέτερον Διάταγμα, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν.

Α'. Οἱ πρὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ ἀπὸ 9 Ἰανουαρίου 1937 Ἡμετέρου Διατάγματος κεκτημένοι ξίφη διάφορα τῶν δι' αὐτοῦ καθοριζομένων, ἰδύναντο νὰ ἐξακολουθήσωσι φέροντες, ταῦτα, ἐφ' ὅσον προβλέπονται ὑπό τινος προγενεστέρου Κανονισμοῦ Στολῆς.

Β'. Αἱ διὰ τοῦ Διατάγματος «περὶ Κανονισμοῦ Στολῆς τῶν Ἀξιωματικῶν καὶ Ἀνθυπασπιστῶν τοῦ κατὰ γῆν Στρατοῦ καὶ τῆς Χωροφυλακῆς» καθοριζόμεναι στολαὶ θὰ φέρωνται ὑποχρεωτικῶς ὑπὸ τῶν ἀξιωματικῶν ἀπὸ τῶν κάτωθι ἡμερομηνῶν:

1) Μεγάλη κυανῆ στολὴ ἀπὸ 1ης Ἰανουαρίου 1939.
2) Μεγάλη λευκὴ στολὴ ἀπὸ 1ης Ἰουνίου 1938.
3) Βραχεῖα περισκελὶς καὶ ἐνδρομίδες μέλαναι Στρατηγῶν ἀπὸ 1ης Ἰουνίου 1939.
4) Νέα χακὶ στολὴ ἀπὸ 1ης Ἰανουαρίου 1938.
5) Πιλίκιον χακὶ ἀπὸ 1ης Ἰανουαρίου 1939.

Ἀπὸ τῆς 24ης Μαρτίου ἐ. ἔ. ἀπαγορεύεται ἡ κλειστὴ χακὶ στολή.

Μέχρι τοῦ ἐφοδιασμοῦ τῶν ἀξιωματικῶν διὰ τῆς προβλεπομένης ὑπὸ τοῦ νέου Κανονισμοῦ Στολῆς Ἀξιωματικῶν, μεγάλης στολῆς, θὰ φέρηται ὡς τοιαύτη μέχρι μὲν τῆς 24ης Μαρτίου ἐ. ἔ. ἡ ἤδη χρησιμοποιουμένη χακὶ κλειστή, ἀπὸ τῆς 25ης δὲ Μαρτίου ἐ. ἔ. καὶ μέχρι 1ης Ἰανουαρίου 1939 ἡ ὑπὸ τοῦ ἀπὸ 9ης Ἰανουαρίου ἐ. ἔ. Ἡμετέρου Διατάγματος καθοριζομένη τρίτη στολή.

Ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος Διατάγματος καὶ μέχρι τῶν ὡς ἄνω καθοριζομένων προθεσμιῶν οἱ ἀξιωματικοὶ δύνανται νὰ φέρωσιν εἴδη τῆς νέας των στολῆς προαιρετικῶς.

Εἰς τὸν ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν Ὑφυπουργὸν ἀνατίθεμεν τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος Διατάγματος.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 21 Ἰανουαρίου 1937.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Β'

Ὁ ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν Ὑφυπουργὸς
Ν. ΠΑΠΑΔΗΜΑΣ

(6)

Περὶ τρόπου ἐκτιμήσεως τῶν ἐξ ἐπιτάξεως πλοίων ἀπαιτήσεων κατὰ τοῦ Δημοσίου.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Β'
ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Ἔχοντες ὑπ' ὄψει τὴν διάταξιν τῆς παραγράφου 2 τοῦ ἄρθρου 8 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 111)1936 Ἀναγκαστικοῦ Νόμου «περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τῶν διατάξεων τοῦ Νόμου 4442 περὶ κυρώσεως τοῦ ἀπὸ 21 Σεπτεμβρίου 1926 Νομοθετικοῦ Διατάγματος περὶ στρατιωτικῶν καὶ ναυτικῶν εἰσφορῶν καὶ ναυλώσεων», μετὰ τὴν ὑπ' ἀριθ. 4)1937 γνωμοδότησιν τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας, προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῆς Ἐμπορικῆς Ναυτιλίας Ὑφυπουργοῦ, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν.

Ἄρθρον 1.

Διὰ τὴν ἀκριβῆ ἐκτίμησιν τῶν ἐξ ἐπιτάξεως πλοίων ἢ οἱωνδήποτε ἄλλων πλωτῶν μέσων ἀπαιτήσεων καὶ τὸν ἐπὶ τῇ βάσει ταύτης καθορισμὸν τῶν ἐκ τοῦ λόγου τούτου ὀφειλομένων ὑπὸ τοῦ Δημοσίου ἀποζημιώσεων ἡ κατὰ τὸν Νόμον 4442 Ἐκτιμητικὴ Ἐπιτροπὴ ὀφείλει νὰ λαμβάνῃ ὑπ' ὄψιν της :

α') Τὸ εἶδος, προορισμόν, χωρητικότητα, ἡλικίαν καὶ ἐν γένει κατάστασιν τοῦ ἐπιταχθέντος πλωτοῦ μέσου.

β') Τὴν κατανάλωσιν καυσίμων ὑλῶν καὶ ὑλικῶν ἐν γένει κινήσεως ὡς καὶ τὰ λοιπὰ συνήθη ἔξοδα ἐκμεταλλεύσεως (περιλαμβανομένων τῶν ἀσφαλίστρων καὶ τῆς ἀποσβέσεως) τὰ ἀναλογοῦντα εἰς τὴν χρονικὴν διάρκειαν τῆς ἐπιτάξεως.

γ') Τὴν ἀναλογοῦσαν εἰς τὴν χρονικὴν διάρκειαν τῆς ἐπιτάξεως δαπάνης, τὴν ἀφορῶσαν τὴν ἐτησίαν τοῦ πλοίου ἐπιθεώρησιν, ἐφ' ὅσον αὕτη δὲν ἐξετελέσθη διαρκούσης τῆς ἐπιτάξεως εἰς βάρος τοῦ Δημοσίου.

δ') Τὴν ἐποχὴν τοῦ ἔτους, καθ' ἣν ἐγένετο ἡ ἐπίταξις.

ε') τὴν τυχὸν ζημίαν ἣν κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς ἐπιτάξεως ὑπέστη ὁ πλοιοκτήτης ἐκ τῆς συνεπείᾳ ταύτης στερήσεως τοῦ δικαιώματος τῆς ὑπ' αὐτοῦ ἐκμεταλλεύσεως τοῦ ἐπιταχθέντος πλοίου του ἢ πλωτοῦ ναυπηγήματος.

στ') Πᾶν ἄλλο κατὰ τὴν κρίσιν τῆς Ἐκτιμητικῆς Ἐπιτροπῆς στοιχεῖον σχέσιν ἔχον μὲ τὰ ἀνωτέρω ἐνδεικτικῶς ἀναφερόμενα στοιχεῖα ἢ εἰς τὰς σχετικὰς διατάξεις Νόμου 4442 ρητῶς καθοριζόμενα τοιαῦτα.

Ἄρθρον 2.

Αἱ ἀποφάσεις τῆς Ἐκτιμητικῆς Ἐπιτροπῆς δέον νὰ εἶναι ἠτιολογημέναι, γενομένης ἐν αὐταῖς μνείας ἑνὸς ἑκάστου κεχωρισμένως τῶν κατὰ τὸ προηγούμενον ἄρθρον στοιχείων, ἐφ' ὧν βασίζονται αὗται.

Εἰς τὸν Ἡμέτερον ἐπὶ τῆς Ἐμπορικῆς Ναυτιλίας Ὑφυπουργὸν ἀνατίθεμεν τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 23 Ἰανουαρίου 1937

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Β'

Ὁ ἐπὶ τῆς Ἐμπορικῆς Ναυτιλίας Ὑφ)γὸς
ΔΕΥΚΑΛΙΩΝ ΡΕΔΙΑΔΗΣ

Ἐκ τοῦ Ἐθνικοῦ Τυπογραφείου